

enkelt Indtægtskilder, som faa langt fra at give betydeligere Indtægt, end de hidtil havde gjort, tværtimod give en mindre; ja, der var een, som han paapegede, nemlig Post- og Telegraphvæsenet, som endogsaa skulde have givet et Underflud efter det sidste Aars Regnskab. Han tilføiede, — hvis jeg ikke tager feil, vare hans Ord disse —: „her var Noget at gjøre. Det forholder sig ganske rigtigt, at Postvæsenets Indtæder langtfra ere vorede i Sammenligning med tidligere; det forholder sig imidlertid ikke rigtigt, at Postvæsenet navnlig i det sidste Finantsaar, hvorfor vi have Regnskab, har givet Underflud. Postvæsenets Overflud var i Aaret 1867—68 efter Statsregnskabet 61,400 Rd.; derimod var Telegraphvæsenets Underflud 31,800 Rd. Det forenede Post- og Telegraphvæsen har altsaa givet et Overflud af 29,600 Rd. Derimod finder man ganske vist mellem Finantsministeriets Udgifter opført 37,800 Rd. til Generalpostdirectoratet, og det kan derfor ikke negtes, at, naar man vil tage med i Betragtning, hvad der her tages med, giver Postvæsenet og Telegraphvæsenet langtfra en Indtægt, men snarere et Underflud. Men fordi det nu er saa, er det da sagt, eller forholder det sig rigtigt, at her ogsaa virkelig er Noget at gjøre? Ligger det i Bestyrelsens og Regjeringens Magt at staae ind paa en anden Vej end den, man hidtil har fulgt, nemlig ved Nedsættelse af Portoen og Nedsættelse af Betalingen for Telegrammer at udvide Brugen af disse saa vigtige Communicationsmidler, og af Bruttoindtægten at anvende Alt, hvad man paa nogen Maade kan forvare, til disse Indretningers Forbedring, til at gjøre disse Communicationsmidler saa almeent benyttede som muligt. At denne Bestræbelse ikke er mislykket, derpaa vil man meget let finde et paafaldende Exempel. Sammenligne vi nemlig Antallet af befordrede Breve i 1861, det Aar, som det ærede Medlem brugte til Sammenligning med det nærværende, da vil man finde, at der i hele Monarchiet blev befordret 6,500,000, — Alt med store runde Tal; efter Beretningen for 1867—68, det første Aar i den nyeste Periode, var Omfættningen af Breve i Kongeriget derimod 8,700,000, altsaa 2,200,000 mere for Kongeriget

alene end i 1861 for hele Monarchiet. De befordrede Numere af Brevser udgjorde i 1861 i det Hele 5,613,000 for hele Monarchiet, derimod i 1867/68 i Kongeriget alene 7,750,000, altsaa et Numertal af over 2 Millioner mere. Nu er det fuldkommen vist, at Bruttoindtægten paa Grund af den meget formindskede Porto ingenlunde nu er saa stor, som i 1861; men den indirecte Nytte, som fremkommer ved den store Lethed i Communicationen og Brevskrivningen, og ved Udbredelsen af nyttige saavel politiske som videnskabelige Skrifter, bør dog sikkert ogsaa lægges i Bægttskaalen og vil da tynge betydeligt til Fordeel for det System, man har indført. I alt Fald kan jeg ikke indsee Andet, end at man maatte i en besynderlig Grad fjerne sig fra den Tanke, som man adopterede her i 1851, og, som er bleven et Særkjende for en civiliseret Stat, den, at Staten bør lette Communicationen saameget, som det staaer i dens Magt, naar man vilde troe at kunne gjøre Noget til Indtægternes Førogelse ad denne Vej. Det forstaaer sig af sig selv, at her som overalt kan der være enkelte Besparselser med Hensyn til Embedernes Lønninger paa enkelte Steder eller med Hensyn til Transportomkostninger i en enkelt Egn; men det har det ærede Medlem, til hvis Foredrag jeg refererer mig, selv indrømmet, at det ikke er ved smaa Besparselser af Skillingen, at man skal søge at forbedre et Lands finantsielle Tilstand, men, at det maa være ved store og gennemgribende Reforme, og i den Anledning troer jeg at maatte gjøre opmærksom paa, at, dersom der tillægges hans Stemme den Bægt, som den pleier at udøve, og som den i de allerfleste Tilfælde i høieste Grad fortjener, saa vilde det være let hans Paastand om, at der var Noget at gjøre med Hensyn til disse Indtægter, kunde faae en ikke heldig Virkning. Det er disse Bemærkninger, som jeg ikke har villet tilbageholde med Hensyn til det indledende Foredrag, som sikkert flere end jeg have fulgt med den største Interesse. — Jeg skal endnu, skjøndt det ikke er ganske paa sit Sted, tilføie en Bemærkning med Hensyn til hans Anskuelse om Soldindtægternes Stigen. Han udtalte, at det var en Anskuelse, som han allerede i lang Tid havde